

Жыць Евангеллем.

Першы Сінод Гродзенскай дыяцэзіі Хрыстос праз свае словы і ўчынкі аб'явіў нам Бога, багатага на міласэрнасць. Ён з любоўю схіляўся над людзьмі, якія спазналі духоўнае ці фізічнае цярдненне. Заахвочваў вучняў наследаваць Усемагутнага, кажучы: “Будзьце міласэрнымі, як і Айцец ваш міласэрны” (Лк 6, 36). Езус дапамог нам усвядоміць, што паслуга любові да ўбогіх ніколі не згубіць сваю актуальнасць, таму што “ўбогіх заўсёды маеце пры сабе” (Ян 12, 8). Таму відавочна, што І Сінод Гродзенскай дыяцэзіі не можа ўхіліцца ад разважанняў над дабрачыннай справай.

З 1992 года на тэрыторыі Гродзенскай дыяцэзіі дзейнічае Рэлігійная місія “Дабрачыннае каталіцкае таварыства «Карытас»”. Гэтая ўстанова каардынуе касцёльную місію дапамогі патрабуючым, праводзячы яе ў межах свайго статута, а таксама распаўсюджвае каталіцкія дабрачынныя прынцыпы. Да асноўных заданняў “Карытас” належыць аказанне дапамогі індывідуальным асобам, а таксама пэўным сацыяльным групам: сіротам, шматдзетным сем’ям, пажылым людзям, хворым, адзінокім, бяздомным, вязням і іншым патрабуючым. Сфера дзейнасці ўстановы распаўсюджваецца на правядзенне дабрачынных акцый і свят, а таксама арганізацыю адпачынку для дзяцей.

Сінадальная камісія падкрэслівае, што Дыяцэзіяльнаму дабрачыннаму таварыству належыць супрацоўнічаць са свецкімі ўстановамі, супольнасцямі іншых канфесій, а таксама падтрымліваць кантакты за мяжой, заключаць неабходныя для гэтага дагаворы і пагадненні, калі яны не супярэчаць заканадаўству Рэспублікі Беларусь і яе міжнародным абавязацельствам. Звяртае ўвагу на патрэбу заснавання парафіяльных і дэканальных аддзелаў “Карытас”, каб у супрацоўніцтве з дыяцэзіяльным інстытутам пашыраць справы міласэрнасці на асобных тэрыторыях.

Камісія адзначае, што важнае значэнне для дыяцэзіі мае падтрымліванне дзейнасці дабрачынных пляцовак, такіх як сталоўка для бедных, сацыяльны і аптэчны пункт, цэнтр грамадскай і дабрачыннай дапамогі. Лічыць неабходным заснаванне новых пляцовак, а ў прыватнасці арганізацыю парафіяльных дабрачынных спраў, якія вынікаюць з патрэб канкрэтнай супольнасці.

Члены Камісіі, якія маюць вопыт у служэнні патрабуючым, прагнуць яшчэ раз прыгледзецца да Гродзенскага Касцёла, каб разам адказаць на пытанні, як справіцца з людской беднасцю – матэрыяльнай і духоўнай.